

**Protokół nr 39/2012
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 20 grudnia 2012 r.**

BRM-ZKO.0012.12.14.2012

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

1. zatwierdzenia planu kontroli Komisji Rewizyjnej na 2013 rok – druk nr 856/12.

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. rozpatrzenia skargi Spółdzielni Mieszkaniowej „Biskupin” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzek Odry i Oławy we Wrocławiu – druk nr 873/12;

2. skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 878/12,

3. skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 879/12,

4. skargi [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 880/12,

5. skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 881/12,

6. skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 882/12,

7. skargi pana [REDAKTED] na Komendanta Straży Miejskiej – druk nr 883/12;

8. skargi pani [REDAKTED] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. – druk nr 884/12;

9. skargi pana [REDAKTED] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – druk nr 885/12;

10. wniosku Towarzystwa Upiększania Miasta Wrocławia – druk nr 886/12.

11. skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 892/12.

III. Sprawy bieżące:

1. Pismo Komisji Infrastruktury Komunalnej RMW skierowane do Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości UM w sprawie pisma pani [REDAKTED], której odmówiono wykupu na własność mieszkania komunalnego.

IV. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja przystąpiła do zaopiniowania projektu uchwały w sprawie zatwierdzenia planu kontroli Komisji Rewizyjnej na 2013 rok – druk nr 856/12 – W wyniku głosowania Komisja postanowiła (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Ad. II.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) skargi Spółdzielni Mieszkaniowej „Biskupin” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzek Odry i Oławy we Wrocławiu – **druk nr 873/12.** Spółdzielnia Mieszkaniowa Biskupin, w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały z dnia 19 kwietnia 2012r. o nr XXV/566/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzeki Odry i Oławy we Wrocławiu. Wezwanie nie zostało uwzględnione przez Radę Miejską Wrocławia. Skarżący krytycznie ocenił rozwiązania przyjęte w planie. Zasygnalizował, iż ustalenia planu uniemożliwiają mu realizację budownictwa mieszkaniowego, dla którego to celu przed laty Spółdzielnia uzyskała prawo użytkowania wieczystego na nieruchomości objętej planem. Uchwalając plan, w ocenie wzywającego Rada Miejska nie uwzględniła jego interesów, naruszając jego prawo użytkowania wieczystego, chronione zarówno przepisami Konstytucji jak też ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dodatkowo skarżący zarzucił, iż wprowadzony został w błąd, co w konsekwencji doprowadziło do tego, że nie zgłosił do planu żadnych uwag. Okoliczność powyższa została spowodowana tym, że inaczej był nazwany obszar objętych uchwałą w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu, a inaczej nazwano go w ostatecznie uchwalonym planie. Skarżący nadto podniósł, iż plan uchwalony został z naruszeniem zasad jego uchwalania określonych w art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wbrew treści art. 16 ust. 2 ustawy plan sporządzony został w niewłaściwej skali (1:2000), co spowodowało, że naruszone zostały wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń planu miejscowego. Zdaniem Spółdzielni poprzez zastosowanie niewłaściwej (nieczytelnej) techniki graficznej załączniki graficzne do uchwały są w ogóle nieczytelne. Przedmiotowa skarga nie zawiera konkretnych zarzutów dotyczących poszczególnych postanowień uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXV/566/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzeki Odry i Oławy we Wrocławiu. W zakresie ogólnych zarzutów dot. naruszenia granic prawa dysponowania nieruchomością (użytkowanie wieczyste), rozstrzygając skargę, Rada Miejska winna przyrzeć się im szczegółowo. Należy rozstrzygnąć, czy w istocie doszło do naruszenia prawa skarżącego poprzez ograniczenie możliwości korzystania z użytkowania wieczystego nieruchomości. Warto przy tym w tym miejscu podkreślić, że nawet najszersze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględny. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednak ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Uwzględniając powyższe uznać należy, iż przyjęty przez Radę Miejską uchwałą wskazaną na wstępie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie doprowadził do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty skarżącego są nieuzasadnione. W zakresie zarzutów proceduralnych ocenić należy czy w istocie istnieją rozbieżności pomiędzy granicami obszaru objętego planem od tych, które zostały wskazane w załączniku do uchwały nr XIV/335/07 z dnia 15 listopada 2007r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzeki Odry i Oławy we Wrocławiu. Wyjaśnienia Prezydenta w tym zakresie zdają się przeczyć tym zarzutom. W ocenie Komisji nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia art. 16 ust. 1 ustawy. Zgodnie z jego postanowieniem, plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu za-

budowy, dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000. W przedmiotowym przypadku mapy sporządzono w skali 1:2000, zatem w granicach dozwolonych przepisami prawa. Reasumując, rozpatrując skargę Rada winna przyjrzeć się zarzutom w niej sformułowanym. W ocenie Komisji nie znajdują one podstaw prawnych, a skarżący opiera się na błędnej interpretacji przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

2) skargi pana [REDAKTURA] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 878/12.** Pismem z dnia 2 listopada 2012 r., Pan [REDAKTURA] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Prezydenta Wrocławia. Skarżący wskazał, iż pracownicy gminni wyrazili zgodę na prace drogowo-telekomunikacyjne w obrębie nieruchomości położonej przy ul. [REDAKTURA] (dalej: „Nieruchomość”), w wyniku których został zniszczony system odprowadzania wody deszczowej do kanałów burzowych. W efekcie powyższego grunt przed wejściem do posesji został znacznie podwyższony, powodując brak ujścia dla wody deszczowej, przez co ściana szczytowa jest zawilgotniała do wysokości pierwszego piętra. Pomimo licznych uchybień i błędów w sztuce budowlanej prace zostały odebrane przez Urząd Miasta. Długoletnie zaniechania i brak zainteresowania majątkiem Gminy spowodowały w ocenie Skarżącego, iż ściany w jego mieszkaniu są wyraźnie zawilgotniałe. Skarżący w związku powyższym wniósł o pociągnięcie do odpowiedzialności finansowej urzędników za zaniechania czynności i nie wywiązywanie się z obowiązków, w wyniku czego Gmina Wrocław i Skarżący ponoszą straty finansowe. W odpowiedzi na skargę, pismem z dnia 4 grudnia 2012 r. Prezydent Wrocławia wyjaśnił, iż Zarząd Zasobu Komunalnego nie wyrażał zgody i nie uczestniczył w odbiorze robót budowlanych związanych z realizacją sieci teletechnicznych na terenie Nieruchomości. Ponadto wskazał, iż jak wynika z bazy danych ewidencji gruntów i budynków system kanalizacji burzowej w tym miejscu nigdy nie istniał. W ocenie Prezydenta Wrocławia przyczyną pogarszającego się stanu technicznego Nieruchomości jest niewykonanie przez wspólnotę mieszkaniową licznych zaleceń wynikających z protokołu okresowej kontroli sprawdzenia stanu technicznego sprawności i wartości użytkowej Nieruchomości, których realizacją zajmuje się, działający w imieniu Wspólnoty Mieszkaniowej, zarządca KOO sp. z o.o. Pismem z dnia 23 października 2012 r. Zarząd Zasobu Komunalnego Wrocławia stanął na stanowisku, iż wszelkie koszty związane z ewentualną realizacją prac, związane ze stanem faktycznym opisanym w skardze, powinni pokryć wszyscy właściciele Nieruchomości. Zarząd wyraził gotowość w imieniu Gminy Wrocław do pokrycia kosztów remontu zgodnie ze swoim udziałem w Nieruchomości. Ze stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika, iż Nieruchomość stanowi własność wielu podmiotów, w tym m.in. Gminy Wrocław. Należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie Gmina Wrocław występuje jako podmiot prawa prywatnego, wykonujący przysługujące jej prawo własności. Za zobowiązania dotyczące nieruchomości wspólnej odpowiada każdy właściciel lokalu w części odpowiadającej jego udziałowi w tej nieruchomości. Zatem koszty wszelkich remontów i napraw części wspólnych, w tym objęta przedmiotem skargi naprawa systemu odprowadzania wody oraz remonty związane z wadliwym jego funkcjonowaniem ponoszą wszyscy właściciele Nieruchomości. Reasumując, w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia ze sprawą administracyjną, a przewidującą równorzędność stron sprawą cywilną. Kierowanie zatem jakichkolwiek pism w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm.) należy uznać za niedopuszczalne jako pozbawione podstawy prawnej. Właściwą drogą dla Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń określonych w skardze może ewentualnie stanowić przepis art. 26 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U.2000.80.903 j.t. z późn. zm.), który stanowi, iż w przypadku gdy zarząd nie wypełnia swoich obowiązków albo narusza zasady prawidłowej gospodarki, każdy właściciel może żądać ustanowienia zarządcy przymusowego przez sąd, który określi zakres jego uprawnień oraz należne mu wynagrodzenie. Adresatem zatem skargi w przedmiotowej sprawie powinna być KOO sp. z o.o. jako zarządca Nieruchomości, obowiązany m.in. do wykonania zaleceń wynikających z protokołu okresowej kontroli sprawdzenia stanu technicznego sprawności i wartości użytkowej Nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

3) skargi pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 879/12**. Pismem z dnia 12 września 2012 r., Pan [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Zastępcę Dyrektora Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego we Wrocławiu (dalej: „Zastępcę Dyrektora”) i Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej: „Fundusz”). Skarżący przedstawiając stan faktyczny stanowiący podstawę złożenia skargi wskazał, iż w dniu 26 marca 2010 r. zakupił ciągnik Ursus, a następnie w dniu 26 kwietnia 2010 r. wykupił ubezpieczenie OC oraz zarejestrował pojazd. Ponadto z uzasadnienia skargi wynika, iż pojazd nie został wprowadzony do ruchu. Następnie pismem z dnia 25 października 2010 r. Zastępcę Dyrektora poinformował Skarżącego, iż Urząd Miejski Wrocławia (dalej: „Urząd”) wystosował pismo do Funduszu z uwagi na brak posiadania przez Skarżącego ważnej polisy OC w czasie kontroli przeprowadzonej w dniu 6 lipca 2010 r. W ocenie Skarżącego kontrola posiadania ważnej polisy OC została przeprowadzona z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, a to ze względu na brak powiadomienia go o jej przeprowadzeniu oraz braku możliwości wzięcia w niej czynnego udziału. W wyniku powyższego, jak wyjaśnił Skarżący, otrzymał pismo od Funduszu zawierające wezwanie do zapłaty, bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania i umożliwienia wniesienia odwołania. Skarżący wskazał, iż w dniu rejestracji posiadał ważną polisę OC, co wskazuje na dopuszczenie się przez Urząd poświadczenia nieprawdy oraz bezzasadnego powiadomienia Funduszu. W odpowiedzi na skargę, Prezydent Wrocławia pismem z dnia 4 października 2012 r. oraz 27 listopada 2012 r. stwierdził brak przesłanek dla uwzględnienia skargi. Wyjaśnił, iż zgodnie z obowiązującym prawem, na organie rejestrującym pojazdy ciąży obowiązek kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Osoba kontrolowana, przy składaniu wniosku o rejestrację pojazdu, jest obowiązana okazać na żądanie organu rejestrującego pojazdy dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego lub dowód opłacenia składki za to ubezpieczenie. W piśmie wskazano dalej, iż w sytuacji, jeżeli osoba kontrolowana nie okaże w/w dokumentów, organ prowadzący kontrolę zawiadamia o tym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia kontroli. W dniu 6 lipca 2010 r., przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu Skarżącego została przeprowadzona przez pracownika organu rejestrującego kontrola posiadania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego lub dowodu opłacenia składki za to ubezpieczenie. W trakcie kontroli stwierdzono brak w/w dokumentów oraz poinformowano w związku z powyższym Skarżącego, iż zostanie wysłane zawiadomienie o powyższym braku do Funduszu. Organ rejestrujący, jak wskazał Prezydent Wrocławia, nie jest informowany o dalszych czynnościach podejmowanych przez Fundusz. W tym stanie rzeczy, w ocenie Prezydenta Wrocławia, działania podjęte w przedmiotowej sprawie były prawnie uzasadnione. Zgodnie z treścią art. 84 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152 z późn. zm., dalej: „Ustawa”) spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (dalej „ubezpieczeniem OC”), podlega kontroli wykonywanej m.in. przez organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów. Art. 85 Ustawy wskazuje, iż spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego ubezpieczającemu przez zakład ubezpieczeń, które na podstawie art. 86 Ustawy osoba kontrolowana jest obowiązana okazać. W przypadku niedopełnienia w/w obowiązku, zgodnie z treścią art. 87 Ustawy organ przeprowadzający kontrolę zawiadamia o tym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia lub zakończenia kontroli. Dalsze postępowanie w sprawie prowadzone jest przez Fundusz, a ewentualne postępowanie egzekucyjne przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Do rozpatrywania skarg oraz odwołań dotyczących w/w etapu postępowania właściwe są od-

powiednie organy Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Odnosząc się natomiast do czynności podjętych na etapie rejestracji pojazdu Skarżącego, zostały one przeprowadzone w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Jak wynika bowiem ze stanu faktycznego sprawy, przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu Skarżącego na skutek przeprowadzonej kontroli przez pracownika organu rejestrującego stwierdzono, iż Skarżący nie posiada, wskazanych w art. 85 Ustawy, dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC. W związku z powyższym organ rejestrujący zawiadomił o powyższym braku Fundusz. Powyższe czynności mają charakter materialno-techniczny, a zatem postępowanie związane z ich podjęciem nie wymaga przeprowadzenia procedury przewidzianej dla wydawania decyzji administracyjnych, a co za tym idzie nie przysługuje od nich odwołanie. Zgodnie natomiast z obowiązkami wynikającymi z art. 7, 8 oraz 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm.) pracownik organu rejestrującego po uprzednim wystąpieniu o przedłożenie wymaganych przepisami Ustawy dokumentów, poinformował Skarżącego o konsekwencjach związanych z uchyleniem się od ich okazania. Mając na uwadze powyższe należy podzielić stanowisko zajęte w sprawie przez Prezydenta Wrocławia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

4) skargi [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 880/12**. Pismem z dnia 11 listopada 2012 r., [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na nienależyte wykonywanie zadań oraz naruszenie praworządności przez Prezydenta Wrocławia w trakcie negocjacji prowadzonych pomiędzy Miastem Wrocław jako inwestorem (dalej: „Inwestor”) a Skarżącym. Skarżący jako zaakceptowany przez Inwestora podwykonawca obiektu „Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu” skierował w dniu 15 października 2012 r. do Inwestora przedsądowe wezwanie do zapłaty kwot niezapłaconych przez generalnego wykonawcę - Mostostal Warszawa S.A. W odpowiedzi na powyższe na dzień 7 listopada 2012 r. Inwestor wyznaczył termin spotkania, na które skierował komisję składającą się z 10 osób. Skarżący wskazał, iż komisja nie przyjęła propozycji ugodowego zakończenia sporu w celu przekazania jej Prezydentowi Wrocławia, a także odmówiła sporządzenia protokołu ze spotkania. Powyższe okoliczności, tj. skierowanie na spotkanie negocjacyjne ze Skarżącym osób, które w rzeczywistości nie były upoważnione do reprezentowania Inwestora oraz odmówiły przekazania propozycji ugodowego zakończenia sporu na ręce osób upoważnionych do podejmowania decyzji w imieniu Inwestora nie licują w ocenie Skarżącego z zasadami praworządności. Ponadto Skarżący zaskarżył okoliczność, iż Prezydent Wrocławia akceptował lekceważący stosunek do podwykonawców, polegający na nie sporządzeniu protokołu z w/w spotkania. W odpowiedzi na skargę Prezydent Wrocławia pismem z dnia 10 grudnia 2012 r. wskazał, iż spotkanie, które odbyło się w dniu 7 listopada 2012 r. zostało zorganizowane na wniosek Skarżącego i miało wyłącznie charakter informacyjny, służący wyjaśnieniu sytuacji związanej z okolicznościami rozwiązania przez Inwestora kontraktu z generalnym wykonawcą oraz wzajemne ustosunkowanie się do przedsądowego wezwania do zapłaty wystosowanego przez Skarżącego do Inwestora. W piśmie wyjaśniono ponadto, iż w spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Wrocławskich Inwestycji sp. z o.o., której Inwestor powierzył do realizacji zadanie budowy Narodowego Forum Muzyki, wskazując tym samym, iż niezasadny jest zarzut Skarżącego, iż w spotkaniu uczestniczyły osoby nieupoważnione do reprezentowania Inwestora. W kwestii protokołu, stwierdzono, iż propozycja jego sporządzenia nastąpiła pod koniec spotkania i w świetle kolejnych spotkań w tym dniu Inwestor zdecydował wystosować do Skarżącego pismo, w którym jednoznacznie określił swoje stanowisko w sprawie, co faktycznie nastąpiło pismem z dnia 19 listopada 2012 r. Prezydent Wrocławia podkreślił, iż zdaje sobie sprawę, iż Inwestor oraz wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec podwykonawcy, niemniej jednak przed wypłatą wynagrodzenia niezbędne jest ustalenie zasadności żądania zapłaty, zwłaszcza wobec wątpliwości w tej kwestii powziętych przez Inwestora. Mając powyższe na uwadze, w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia ze sprawą administracyjną, a przewidującą równorzędność stron sprawą cywilną. Kierowanie zatem jakichkolwiek pism w trybie przepisów

ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm.) należy uznać za niedopuszczalne jako pozbawione podstawy prawnej. Miasto Wrocław, jako Inwestor realizując bowiem zadanie budowy Narodowego Forum Muzyki wykonuje swoje uprawnienia ze sfery dominium, a nie imperium, w którym występuje element władztwa administracyjnego. W sferze dominium jednostka samorządu terytorialnego występuje w imieniu własnym, w ramach przysługujących jej, jako osobie prawnej, uprawnień. W tej sferze nie działa w sposób władczy, lecz na równi z innymi podmiotami występuje w obrocie prawnym, wykonując uprawnienia przysługujące jej z tytułu posiadanych praw. Co zaś się tyczy merytorycznych zarzutów zawartych w skardze, to nie mają one uzasadnienia. Podnoszone wątpliwości zostały wyjaśnione w przedstawionym przez Prezydenta Wrocławia stanowisku, natomiast zasadność roszczeń winna być dochodzona na drodze postępowania sądowego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

5) skargi pana [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 881/12**. Pismem z dnia 21 listopada 2012 r. Pan [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył ponowną skargę na Prezydenta Wrocławia w związku z brakiem odpowiedzi na poprzednio złożoną skargę z dnia 24 maja 2012 r. na podległy Prezydentowi Wrocławia aparat administracyjny, w której skarżący wnosił o podjęcie działań kontrolnych w przedmiocie ustalenia okoliczności, które przy udziale Wydziału Architektury i Budownictwa Urzędu Miejskiego doprowadziły do pogorszenia warunków życia mieszkańców osiedla Muchobór Wielki, bez poprzedzającego sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez Biuro Rozwoju Wrocławia. W wyjaśnieniach z dnia 27 listopada 2012 r. Dyrektor Wydziału Architektury i Budownictwa Urzędu Miejskiego, Architekt Miasta pan Piotr Fokczyński (dalej: „Dyrektor Wydziału”) przyznał, iż dokonano nieprawidłowej kwalifikacji skargi z dnia 24 maja 2012 r., w wyniku czego nie nadano jej dalszego biegu, zgodnie z przepisami działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego (Skargi i wnioski). W tym samym piśmie, skierowanym do skarżącego, Dyrektor rozpatrzył skargę z dnia 24 maja 2012 r., udzielając odpowiedzi na podniesione w niej zarzuty. Dyrektor Wydziału, pan Piotr Fokczyński wyjaśnił, że pierwsze pismo skarżącego tj. z dnia 24 maja 2012r. uznał za wystąpienie o charakterze interwencyjnym, jako wniosek, postulat. Zawarte w nim uwagi, odnoszące się do wydanego pozwolenia na budowę budynku wielorodzinnego usytuowanego przy ul. [REDAKOWANE] na osiedlu Muchobór Wielki, pozwalały zastosować taką kwalifikację. Dyrektor Wydziału poinformował członków Komisji, że po sprawdzeniu wszystkich okoliczności przywołanej decyzji ustalono, że skarżący nie posiadał statusu strony postępowania, stąd pismu z dnia 24 maja 2012 r. Wydział Architektury i Budownictwa Urzędu Miejskiego nie nadał dalszego biegu. W związku z udzieleniem odpowiedzi na podniesione w skardze zarzuty, poprzez ustosunkowanie się do skargi z dnia 24 maja 2012 r., skargę należy uznać za rozpatrzoną w sposób prawidłowy. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi pana [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 882/12**. Pismem z dnia 11 października 2012 r., Pan [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę skierowaną do Rady Miejskiej Wrocławia z powodu niewłaściwego sposobu rozpatrzenia wniosku z dnia 20 września 2012 r. o przesłanie na jego adres zamieszkania kopii, znajdującej się w aktach Urzędu Miasta Wrocławia, umowy sprzedaży pojazdu marki Ford, zbytego przez Skarżącego na terenie miasta Wrocławia (dalej: „Wniosek”) oraz bezpodstawnej odmowy udzielania pomocy w w/w sprawie. Skarżący wskazał, iż został zmuszony do wystosowania Wniosku, gdyż zgubił oryginał umowy sprzedaży pojazdu o numerze nadwozia [REDAKOWANE] (dalej: „pojazd”), a przedłożenia jej kopii zażądał urząd, który prowadzi postępowanie w sprawie pojazdu. Pismem z dnia 1 października 2012 r. odmówiono Skarżącemu przesłania kopii, co w jego ocenie stanowi działanie pozbawione podstawy prawnej. Skarżący nie zgadza się ze stanowiskiem organu, iż nie posiada statusu strony, podnosząc, iż taki status posiada, ale w sprawie o przesłanie kopii umowy sprzedaży pojazdu, a nie w sprawie o rejestrację pojaz-

du, w związku z czym przysługuje mu prawo przeglądania akt sprawy dotyczącej rejestracji pojazdu w zakresie ograniczonym do podpisanej przez Skarżącego umowy. W związku z powyższym zarzucił w skardze naruszenie art. 74 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm., dalej: „kpa”) poprzez wydanie odmowy przesłania kopii umowy sprzedaży pojazdu w formie pisma informacyjnego, a nie postanowienia. Ponadto, w ocenie Skarżącego, skoro Wniosek został skierowany do Urzędu Miasta Wrocławia, odpowiedź na Wniosek powinna pochodzić od Prezydenta Miasta Wrocławia, tymczasem została podpisana przez Zastępcę Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego Wrocławia, Panią Annę Krukowską, bez załączenia stosownych umocowań do działania w imieniu Prezydenta Miasta. W odpowiedzi na skargę, Prezydent Miasta Wrocławia, pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na Wniosek, z dnia 1 października 2012 r. Prezydent wskazał, iż pismem z dnia 20 września 2012 r. Skarżący zwrócił się do organu o wydanie fotokopii umowy sprzedaży pojazdu, którego był uprzednio właścicielem. Z uwagi na złożenie przez nabywców pojazdu wniosku o zarejestrowanie pojazdu wraz z załączoną umową, o której mowa powyżej, oraz brak przeszkód formalno-prawnych, pojazd został zarejestrowany w Urzędzie Miejskim Wrocławia. Skarżący we Wniosku uzasadnił, iż jego interes prawny wynika z konieczności przedłożenia do instytucji państwowej, która nie została we Wniosku wskazana, kopii umowy sprzedaży pojazdu, w związku z toczącym się w jego sprawie postępowaniem. W świetle powyższego, w ocenie Prezydenta Miasta Wrocławia, Skarżący nie wykazał interesu prawnego w otrzymaniu wnioskowanego dokumentu. W piśmie z dnia 11 grudnia 2011 r. wskazano ponadto, iż równolegle do Urzędu Miejskiego Wrocławia wpłynął wniosek Naczelnika Urzędu Skarbowego o przesłanie kopii umowy sprzedaży pojazdu, jednakże innej, niż ta wskazana przez Skarżącego. Wskazana powyżej umowa została przesłana Naczelnikowi w dniu 12 grudnia 2012 r. Zgodnie z art. 73 § 1 kpa strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Z uprawnień wskazanych w art. 73 k.p.a. może skorzystać zatem tylko ten podmiot, który brał udział w postępowaniu administracyjnym jako strona. W drodze uzasadnionego wyjątku od tej zasady można uznać za dopuszczalne udostępnienie akt postępowania administracyjnego podmiotowi, który nie brał w nim udziału, niemniej interes prawny tego podmiotu nie budzi żadnych wątpliwości. Chodzić by tu zatem mogło o stronę w sposób oczywisty pominiętą przez organ. Zweryfikowaniu tego, czy dany podmiot ma interes prawny w sprawie, a w konsekwencji tego, czy został niesłusznie pominięty w danym postępowaniu administracyjnym, służy postępowanie o wznowienie tego postępowania. Dokonywanie takich ocen w toku rozpatrywania wniosku o udostępnienie akt postępowania byłaby nieuprawnionym wkraczaniem w zakres postępowania wznowieniowego (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 września 2010 r., IV SA/Wa 1114/10. 2). A zatem, w niniejszej sprawie, Urząd Miejski Wrocławia słusznie odmówił Skarżącemu statusu strony. W tym miejscu należy jednak zwrócić uwagę na przepis art. 74 § 2 kpa, zgodnie z którym odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, uwierzytelnienia takich odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Należy uznać, zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, że odmowa dostępu do akt sprawy innej osobie (nie stronie, nie podmiotowi na prawach strony) następuje także w takiej samej formie, postanowienia, na które służy zażalenie (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. VIII SA/Wa 199/09, Wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 lipca 2006 r. VI SA/Wa 845/06, Wyrok NSA w Warszawie z dnia 16 maja 2006 r. I OSK 848/05, Wyrok NSA z dnia 5 września 2001 r. II SAB/Gd 127/00). Nie budzi także w orzecnictwie wątpliwości, iż co do zasady strona nie może żądać od organu doręczenia jej nie uwierzytelnionych kopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 sierpnia 2008 r. II SA/Ol 332/08). W niniejszej sprawie zatem odmowa dostępu do akt sprawy Skarżącemu, nawet jeżeli przyjąć, iż pozostawała w związku z brakiem obowiązku organu doręczenia nie uwierzytelnionych kopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, powinna przybrać formę postanowienia zgodnie z art. 74 § 2 kpa (Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 16 lipca 2009 r., IV SA/Po 228/09). Zgodnie na-

tomiast z utrwaloną praktyką, wobec braku szczegółowej regulacji prawnej w tym zakresie, pracownicy działający z upoważnienia zobowiązani są powoływać się w pismach na upoważnienie, w zakresie którego działają. Zarzut zatem braku fizycznego dołączenia do odpowiedzi na Wniosek dokumentów, z których wynika umocowanie osób podpisujących pismo do działania w zakresie właściwości organu administracji, należy uznać za nieuzasadniony. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi pana [REDAKTOWANO] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 883/12**. Pismem z dnia 19 listopada 2012 r., Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę skierowaną do Rady Miejskiej Wrocławia na działalność Straży Miejskiej Wrocławia z powodu braku interwencji w sprawie parkowania samochodów w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w strefie zamieszkania. Z materiałów zgromadzonych w niniejszej sprawie, m.in. pisma Skarżącego z dnia 12 maja 2011 r. wynika, iż skarga dotyczy parkowania pojazdów na trawniku stanowiącym teren wspólnoty mieszkaniowej – ul. [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO] (dalej: „Wspólnota Mieszkaniowa”). Stanowisko w przedmiocie skargi zajął Komendant Straży Miejskiej Wrocławia w piśmie z dnia 27 listopada 2012 r., w którym odwołano się do treści art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 j.t., z późn. zm., dalej: „Ustawa”), zgodnie z którym strefą zamieszkania jest obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi. Z powyższego wywiedziono, iż trawnik, na którym parkują pojazdy, stanowiący teren Wspólnoty Mieszkaniowej, nie mieszcząc się w definicji drogi, znajduje się tym samym poza strefą zamieszkania w rozumieniu Ustawy. Biorąc pod uwagę treść art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy, który zabrania postoju w strefie zamieszkania w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu, Komendant stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie do naruszenia w/w zakazu nie doszło. Ponadto wskazano, iż pismem z dnia 24 maja 2011 r. Wspólnota Mieszkaniowa poinformowała Straż Miejską Wrocławia o podjęciu uchwały, przewidującej budowę parkingu w miejscu obecnego trawnika oraz o udzieleniu mieszkańcom zezwolenia na parkowanie pojazdów w tym miejscu, co dodatkowo, w ocenie Komendanta, potwierdza stanowisko, iż pojazdy nie były parkowane w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w rozumieniu Ustawy. Zgodnie z treścią art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy zabrania się postoju w strefie zamieszkania w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu. Natomiast zgodnie z treścią art. 2 pkt 16 Ustawy strefą zamieszkania jest obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi. Z dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez Straż Miejską Wrocławia wynika, iż wjazd do strefy zamieszkania, której dotyczy przedmiotowa sprawa, został oznakowany w sposób prawidłowy, zgodnie z dyspozycją Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz.U.2003.220.2181, z późn. zm., dalej: „Rozporządzenie”). Nawet w przypadku przyjęcia szerokiej interpretacji strefy zamieszkania kwalifikując do niej także wskazany przez Skarżącego trawnik, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia zakazu sformułowanego w art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy. Po pierwsze bowiem przyjmując, iż kwestia wyznaczenia miejsc parkingowych w strefie zamieszkania podlega przepisom Rozporządzenia, należy stwierdzić, iż na skutek braku ich oznakowania znakami pionowymi i poziomymi (dokumentacja fotograficzna oraz notatki służbowe Straży Miejskiej Wrocławia) wskazanymi w Rozporządzeniu, nie doszło do wyznaczenia miejsc parkingowych, a tym samym nie mogło dojść do postoju pojazdów w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu, skoro takie miejsce nie zostało wyznaczone w ogóle. Przyjmując natomiast, iż Rozporządzenie w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania, a przez wyznaczenie miejsc do postoju pojazdów należy rozumieć każde zachowanie, zarówno czynność faktyczną, jak i oświadczenie woli osób upoważnionych w tym zakresie, istotne znaczenie będzie miało pismo Wspólnoty Mieszkaniowej z dnia 24 maja 2011 r., w którym udzielono mieszkańcom zezwo-

lenia na parkowanie pojazdów w tym miejscu. Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie nie doszło, jak twierdzi Skarżący, do parkowania samochodów w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w strefie zamieszkania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi pani [REDAKOWANE] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. – **druk nr 884/12.** Pismem z dnia 09 listopada 2012 r., Pani [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania sp. z o.o. zarzucając mu nienależyte wykonywanie obowiązków. W szczególności w ocenie Skarżącej spółka nie wypełnia podstawowych obowiązków w zakresie utrzymania substancji mieszkaniowej w należyłym stanie technicznym. Pani [REDAKOWANE] mieszka w lokalu przy ul. [REDAKOWANE] we Wrocławiu. Podkreśla, iż w przedmiotowym mieszkaniu ściany są popękane, widać plamy pleśni, sufity są zarysowane. Podłogi zaś i okna są zgniłe, a wentylacja do komina wadliwa. W ocenie skarżącej wbrew twierdzeniom Prezes Spółki, usterki powyższe winny być usunięte przez spółkę, a nie lokatora. W odpowiedzi na powyższą skargę Prezes Spółki poinformowała, iż w dniu 1.04.1995r. Gmina Wrocław zawarła umowę najmu lokalu mieszkalnego przy ul. [REDAKOWANE] we Wrocławiu z państwem [REDAKOWANE]. Przedmiotowa umowa została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30.06.2009r. z uwagi na zwłokę w zapłacie czynszu i innych opłat za używanie lokalu, który przekroczyła trzy pełne okresy płatności. Skarżąca do chwili obecnej nie uregulowała zaległych opłat. Nie reguluje ponadto należności z tytułu bezumownego korzystania z lokalu. Podczas przeprowadzania wizji lokalu mieszkalnego skarżącej w lipcu i październiku br. stwierdzono, że lokal od wielu lat nie był odświeżany. Widoczny jest brak dbałości o właściwy stan techniczny i sanitarno-higieniczny przez użytkownika lokalu w trakcie trwania najmu zgodnie z obowiązkami najemcy wynikającymi z zapisów umowy najmu oraz po ustaniu stosunku najmu, zgodnie z ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Na ścianach widoczne są spękania, ubytki tynku oraz ubytki i złuszczenia powłok malarskich, będących wynikiem wieloletnich zaniedbań w konserwacji mieszkania przez jego użytkownika. Nie stwierdzono także śladów suchej pleśni oraz zagrzybienia ścian. Brak jakichkolwiek prac konserwacyjnych w lokalu pogarsza w sposób systematyczny jego stan techniczny i powoduje jego postępującą degradację. Mieszkanie wymaga bieżącej konserwacji m.in. odnowy tynków, odmalowania ścian, okien i drzwi wewnętrznych zamontowanych w lokalu, co zgodnie z umową najmu obciąża i jest obowiązkiem najemcy. Obowiązki wynajmującego zawarte zostały w przepisie art. 6a z ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Zaś najemcy w art. 6b. Zgodnie z art. 6b ust. 1 w/w ustawy, najemca jest obowiązany utrzymywać lokal oraz pomieszczenia, do używania których jest uprawniony, we właściwym stanie technicznym i higieniczno-sanitarnym określonym odrębnymi przepisami oraz przestrzegać porządku domowego. Najemca jest także obowiązany dbać i chronić przed uszkodzeniem lub dewastacją części budynku przeznaczone do wspólnego użytku, jak dźwigi osobowe, klatki schodowe, korytarze, pomieszczenia zsypów, inne pomieszczenia gospodarcze oraz otoczenie budynku. Najemcę obciąża naprawa i konserwacja:

- 1) podłóg, posadzek, wykładzin podłogowych oraz ściennych okładzin ceramicznych, szklanych i innych;
- 2) okien i drzwi (...) (ust. 2).

O ile zatem usterki lokalu dotyczą obszarów wskazanych w cyt. przepisie, obowiązany do ich usunięcia jest najemca. Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż skarżąca nie jest aktualnie najemcą, a lokal jedynie zajmuje bezumownie, co czyni roszczenia jej całkowicie bezzasadne. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

9) skargi pana [REDAKOWANE] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego - **druk nr 885/12.** Pismem z dnia 26 listopada 2012 r. oraz pismem uzupełniającym z dnia 10 grudnia 2012 r., Pan [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta

Wrocławia (dalej: „PINB”). Skarżący wskazał, iż nabył w drodze przetargu i wyremontował budynek przy alei [REDAKTOWANE] we Wrocławiu (dalej: „Budynek”). W 2010 r. klatka nr [REDAKTOWANE] Budynku została oddana do zamieszkania, natomiast w lipcu 2011 r. Skarżący wystąpił o pozwolenie na użytkowanie klatki nr [REDAKTOWANE] Budynku, którego wydania PINB odmówił. Pomimo toczącego się w tej sprawie postępowania sądowo-administracyjnego, PINB wysłał do wszystkich właścicieli Budynku przy alei [REDAKTOWANE] zawiadomienie o kontroli jaką chce przeprowadzić kilka dni przed świętami Bożego Narodzenia, w zakresie rozbudowy Budynku oznaczonego nr [REDAKTOWANE], o tarasy. W ocenie Skarżącego jest to działanie nieuzasadnione i nielegalne. W ocenie Skarżącego wzywanie do udziału w w/w kontroli mieszkańców Budynku nr [REDAKTOWANE] jest bezcelowe, tak jak i cała kontrola w kontekście trwającego postępowania sądowo-administracyjnego, na potrzeby którego przekazana została cała dokumentacja w sprawie. Wobec powyższego Skarżący wskazał na obowiązek zawieszenia postępowania, ciążyący na PINB na podstawie art. 97 § 1 ust. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm., dalej: „k.p.a.”), oraz wniósł o odstąpienie od przeprowadzenia kontroli w dniu 18 grudnia 2012 r. Odpowiedzi na skargę udzielił PINB pismami z dnia 11 oraz 18 grudnia 2012 r., w których wyjaśnił, iż na wniosek [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] prowadzone było postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na użytkowanie Budynku w związku z inwestycją realizowaną na podstawie decyzji Prezydenta Wrocławia nr 999/06 z dnia 27 czerwca 2006 r., zmienionej decyzją nr 278/2009 z dnia 18 sierpnia 2009 r. W trakcie obowiązkowej kontroli Budynku stwierdzono istotne odstąpienie od projektu budowlanego. Ze względu na powyższe, w odniesieniu do podniesionego w skardze zarzutu w zakresie rozbudowy Budynku oznaczonego nr 53 o tarasy, PINB wskazał, iż w dniu 16 lipca 2012 r. decyzją nr 1889/2012 r. odmówił udzielenia pozwolenia na użytkowanie inwestycji w w/w zakresie. Powyższa decyzja została utrzymana w mocy przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego (dalej: „DWINB”) decyzją nr 1168/2012 z dnia 12 września 2012 r. W tym stanie rzeczy PINB wszczął postępowanie naprawcze służące doprowadzeniu wykonanych samowolnie robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem, a tym samym zalegalizowanie dokonanych zmian. W tym celu niezbędne stało się ustalenie aktualnego stanu faktycznego, poprzez przeprowadzenie oględzin i kontroli inwestycji, które zostały zaplanowane na dzień 18 grudnia 2012 r. PINB wyjaśnił, iż zainicjowane przez Skarżącego postępowanie sądowo-administracyjne, poprzez wniesienie skargi na decyzję DWINB utrzymującą w mocy decyzję PINB o odmowie udzielenia pozwolenia na użytkowanie klatki nr [REDAKTOWANE] Budynku, nie jest podstawą do zawieszenia prowadzonego postępowania naprawczego, jak też do zmiany terminu dokonania czynności dowodowych, mających istotne znaczenie dla jego przebiegu. PINB znajduje się przy tym w posiadaniu egzemplarza zatwierdzonego projektu budowlanego zamiennego, stąd też obawy Skarżącego, w ocenie PINB, odnośnie niemożności porównania stanu istniejącego z projektowanym są nieuzasadnione. PINB wskazał także, że stroną w/w postępowania naprawczego jest nie tylko inwestor procesu budowlanego, ale także współwłaściciele Budynku, będącego przedmiotem inwestycji, których interesu prawnego bezsprzecznie dotyczy postępowanie administracyjne. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w zakresie objętym przedmiotową skargą wynika, iż w lipcu 2011 r. Skarżący wystąpił o pozwolenie na użytkowanie klatki nr [REDAKTOWANE] Budynku, którego wydania PINB odmówił w dniu 16 lipca 2012 r. decyzją nr 1889/2012 r., która została utrzymana w mocy przez DWINB decyzją nr 1168/2012 z dnia 12 września 2012 r. Wniesienie przez Skarżącego skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania decyzji administracyjnej zgodnie z treścią art. 61 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2012.270 j.t., z późn. zm.). Podstawy do zawieszenia postępowania nie stanowi także, jak podnosi to Skarżący, art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., gdyż postępowanie sądowo-administracyjne wszczęte przez Skarżącego nie dotyczy zagadnienia wstępnego, lecz stanowi sądową kontrolę postępowania administracyjnego zakończonego ostateczną decyzją. W przypadku powzięcia wiadomości o prowadzeniu robót budowlanych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę w rozu-

mieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2010.243.1623 j.t., z późn. zm., dalej: „Prawa budowlane”), organ nadzoru budowlanego powinien przeprowadzić niezbędne postępowanie wyjaśniające i ewentualnie wdrożyć postępowanie naprawcze, co też uczynił w niniejszej sprawie. Zgodnie natomiast z interpretacją przepisów Prawa budowlanego zamieszczonego na stronie internetowej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego w postępowaniu naprawczym, prowadzonym w trybie art. 50, 51 Prawa budowlanego, ustalenie kręgu osób będących stronami postępowania następuje w oparciu o art. 28 k.p.a., a zatem stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Z uwagi zatem na fakt, iż postępowanie dotyczy inwestycji realizowanej w Budynku, którego część jest zamieszkała, słusznie PINB powiadomił współwłaścicieli Budynku o planowanej kontroli, co miało na celu zapewnienie im czynnego udziału w postępowaniu. Biorąc pod uwagę powyższe czynności podejmowane przez PINB w zakresie objętym przedmiotową skargą należy uznać za zasadne oraz zgodne z przepisami prawa. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Jednocześnie Komisja wnioskuję o następującą zmianę:

- w § 1 po wyrazach „z dnia 26 listopada 2012r.” dodać wyrazy „uzupełnionej pismem z dnia 10 grudnia 2012r.”

10) wniosku Towarzystwa Upiększania Miasta Wrocławia – **druk nr 886/12**. Pismem dnia 8 listopada 2012r. Towarzystwo Upiększania Miasta Wrocławia złożyło w trybie art. 241 kodeksu postępowania administracyjnego wnioszek o podjęcie przez władze miasta w tym Radę Miejską Wrocławia inicjatywy zmierzającej do podjęcia działań, których celem jest zmiana Zarządzenia Prezydenta Wrocławia z dnia 23 listopada 2011r. o nr 3113/11 dotyczącego powołania zespołu do oceny wniosków inwestycyjnych o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej w zakresie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci wodociągowych, kanalizacji sanitarnych oraz dróg wraz z infrastrukturą towarzyszącą, a ponadto dopuszczenie do współfinansowania z budżetu miasta inwestycji polegających na zagospodarowaniu skwerów osiedlowych. Zgodnie z art. 241 kpa, przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Stosownie do art. 242 § 1 kpa, wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. Pismo Towarzystwa Upiększania Miasta Wrocławia spełnia cechy wniosku w rozumieniu wskazanych przepisów. Uwzględniając powyższe winien on zostać rozpatrzony zgodnie z właściwością. Skoro tak, właściwym do podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wnioskowanym jest Prezydent Wrocławia oraz Rada Miejska. Ponieważ w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące skarg, wszczęta została procedura rozpatrzenia wniosku. Rozpatrzenie zaś wniosku oraz podjęcie decyzji w tym zakresie winno zostać poprzedzone szczegółowym merytorycznym wyjaśnieniem sprawy. Stanowisko w sprawie wyraził Prezydent Wrocławia w piśmie z dnia 12 grudnia 2012r. Uwzględniając powyższe Rada Miasta winna rozpatrzyć merytorycznie zasadność wniosku Towarzystwa Upiększania Miasta Wrocławia, uwzględniając argumentację przedstawioną zarówno przez wnioskodawców jak i przedstawicieli Gminy Wrocław. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 2, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku. Jednocześnie Komisja wnioskuję o następujące zmiany:

- w tytule projektu uchwały i w § 1 polegającej na zastąpieniu słów „pana Przemysława Filara” wyrazami „Towarzystwa Upiększania Miasta Wrocławia”

- w § 1 polegającej na dodaniu po wyrazie „w sprawie” wyrazów „powołania zespołu do oceny wniosków inwestycyjnych o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej w zakresie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci wodociągowych, kanalizacji sanitarnych oraz dróg wraz z infrastrukturą towarzyszącą, a ponadto”. W załączeniu do opinii Komisja postanowiła przekazać poprawiony projekt uchwały;

11) skargi pana [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 892/12**. Pismem z dnia 22 października 2012 r., uzupełnionym 12 listopada br.

pan [REDACTED] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Prezydenta Miasta Wrocławia. Skarżący zarzucił niewłaściwe postępowanie dotyczące podjęcia przez Prezydenta decyzji o nr 40/2006 w sprawie podziału terenu przy ul. Pionierów we Wrocławiu, skutkiem czego skarżący został pozbawiony możliwości dojazdu do swojego garażu. Zdaniem w/w z powodzeniem można było dokonać podziału zgodnego z interesami wszystkich zainteresowanych, tymczasem dokonany podział faworyzuje wspólnotę mieszkaniową. Dodatkowo skarżący zarzuca brak odpowiedzialności Prezydenta Wrocławia za podjętą decyzję dotyczącą niewłaściwego podziału spornego terenu. Jak zaznaczył skarżący, w marcu br. w wyniku źle zorganizowanej komisji w terenie, której celem było uzgodnienie zasad przesunięcia słupków uniemożliwiających wjazdu do garaży, nie doszło do żadnych ustaleń wobec nie zaproszenia na nią głównych zainteresowanych – przedstawicieli wspólnoty mieszkaniowej. Nadto zarzuty skargi dotyczą opieszałego postępowania dotyczącego wniosku o przeniesienie w trybie art. 211 ustawy o gospodarce nieruchomościami prawa własności wybudowanego ze środków własnych najemcy, przed 5 grudnia 1990r. boks garażowego i ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu niezbędnego do korzystania z boksu. W odpowiedzi na skargę Prezydent Wrocławia wyjaśnił, iż przedmiot skargi dotyczy działki pierwotnie oznaczonej nr 3/2 AM-5 obręb Brochów, stanowiącej własność Skarbu Państwa, a pozostającej we władaniu PKP S.A. Podziału dokonano w oparciu o art. 95 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami decyzją Prezydenta Wrocławia nr 40/2006 z dnia 26 stycznia 2006r. W celu umożliwienia zakończenia toczących się postępowań mających na celu realizację roszczeń z art. 211 w/w ustawy służących najemcom garaży na przedmiotowej działce oraz uwłaszczeniem PKP S.A. w trybie art. 200 w/w ustawy, z uwagi na fakt dysponowania przez PKP decyzją o zarządzie tymi gruntami na dzień 5 grudnia 1990r. przed wydaniem decyzji zgodnie z § 5 Rozporządzenia RM z dnia 7 grudnia 2004r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów, dołączone do wniosku o podział nieruchomości dokumenty geodezyjne i kartograficzne, wykonane przez uprawnionego geodetę, zamieszczone zostały w operacie podziału nieruchomości, który w dniu 9 stycznia 2006r. uzyskał klauzulę Działu Odbioru i Kontroli Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego, świadczącą o przyjęciu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Wobec powyższego, Prezydent Wrocławia decyzją o nr 40/2006 w sprawie podziału terenu przy ul. Pionierów we Wrocławiu, zatwierdził z urzędu podział nieruchomości, zachowując wymogi przewidziane przepisami prawa, obowiązującymi w dniu wydania decyzji zatwierdzającej projekt podziału. Zgodnie z § 14 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych jakimi powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, do działek budowlanych oraz budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojazd i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej, odpowiedni do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość jezdni nie może być mniejsza niż 3 metry. Prowadzona przez zainteresowanych korespondencja doprowadziła do przeprowadzenia w dniu 18 grudnia 2012r. wizji w terenie z udziałem pracowników ZGKiKM. Jako ustalenie z wizji do realizacji przez ZGKiKM zlecone zostało okazanie granic celem dokładnego ustalenia, czy posadowione przez wspólnotę mieszkaniową betonowe słupki nie zostały wzniesione z naruszeniem granic nieruchomości. Zastrzeżono przy tym możliwość wzniesienia punktów granicznych w terenie, o ile okazanie granic ze względów technicznych nie będzie możliwe. Dodatkowo podjęto działania zmierzające do ustalenia możliwości korzystania jako dojazdu przez najemców garaży na działce 3/17 z części nieruchomości sąsiedniej pozostającej we współużytkowaniu wieczystym. W tym celu na spotkaniu w dniu 29.11.2012r. przy udziale przedstawicieli Wspólnoty Mieszkaniowej [REDACTED] oraz PKP S.A. omówiono możliwości ustalenia dojazdu do garaży poprzez umowne ustanowienie drogi koniecznej przez część działki 3/18. W zakresie zarzutów skargi dotyczących opieszałego postępowania z wnioskiem o przeniesienie w trybie art. 211 ustawy o gospodarce nieruchomościami prawa własności wybudowanego ze środków własnych najemcy, przed 5 grudnia 1990r. boks garażowego i ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu niezbędnego do korzystania z garażu, Prezydent Wrocławia wyja-

śnił, iż w lipcu br. skierowane zostało do Wojewody Dolnośląskiego ponowne wystąpienie o wyrażenie zgody na nieodpłatne zbycie prawa własności boksów garażowych na rzecz ich najemców oraz na oddanie, w trybie bezprzetargowym w użytkowanie wieczyste na okres 99 lat, udziałów w nieruchomości gruntowej położonej przy ul. [REDAKTOWANE], oznaczonej geodezyjnie jako działka nr 3/17 AM-5 obręb Brochów. W wystąpieniu tym ustosunkowano się do wątpliwości Wojewody przedstawionych w odpowiedzi na poprzednie wystąpienie Prezydenta w tej sprawie. Do chwili rozpatrzenia niniejszej skargi nie otrzymano odpowiedzi. Uwzględniając wyjaśnienia Prezydenta, stwierdzić należy brak podstaw do przyjęcia za zasadne zarzutów skarżącego na obecnym etapie postępowania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Pismo Komisji Infrastruktury Komunalnej RMW skierowane do Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości UM w sprawie pisma pani [REDAKTOWANE], której odmówiono wykupu na własność mieszkania komunalnego. Na podstawie § 9 ust. 1 uchwały nr XXXVII/2436/05 z dnia 21 kwietnia 2005r. w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania oraz załatwiania skarg i wniosków, Komisja postanowiła przekazać skargę Pani [REDAKTOWANE] dot. odmowy wykupu na własność zajmowanego mieszkania komunalnego przy ul. [REDAKTOWANE] Przewodniczącemu Rady Miejskiej Wrocławia, z wnioskiem o nadanie skardze biegu.

Ad. IV.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 14 stycznia 2013r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

